

عنوان مقاله:

سرواپیدمیولوژی عفونت ویروس هپاتیت E در جمعیت ۲-۲۵ ساله ساوی ۱۳۸۳

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 15، شماره 50 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدجعفر صفار
رویا فرهادی
ابوالقاسم عجمی
علیرضا خلیلیان
فرهنگ بابامحمودی
جلیل شجاعی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: عفونت با ویروس هپاتیت E (HEV) سبب ایجاد هپاتیت حاد و خوش خیم ولی با مرگ و میر بالا در دوران بارداری می گردد. اطلاعات کمی راجع به همه گیری شناسی عفونت HEV در ایران وجود دارد، لذا شناخت جمعیتی آن لازم می باشد. هدف مطالعه فوق، تعیین فراوانی سرولوژیکی عفونت HEV در جمعیت ۲-۲۵ ساله و تعیین رابطه بین موارد آلودگی و مشخصات فردی - اجتماعی - بهداشتی می باشد. مواد و روشها: در این بررسی توصیفی ۱۰۸۰ نمونه سرم مورد مطالعه قرار گرفت. جمعیت مورد مطالعه از میان افراد ۲-۲۵ ساله به ظاهر سالم مقیم مناطق مختلف شهرستان ساری (شهر و روستا) انتخاب شد. وجود آنتی بادی IgG ضد ویروس هپاتیت E (anti-HEV IgG) با روش ELISA مورد مطالعه قرار گرفت. اطلاعات مربوط به سن، جنس، سطح سواد، تعداد خانوار و سابقه بیماری در فرد مبتلا و اطرافیان آنها مورد پرسش قرار گرفته و ثبت شدند. نتایج مطالعه با روش آماری درصد و تعیین نسبت خطر با فاصله اطمینان ۹۵ درصد مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: آنتی بادی ضد (anti-HEV IgG) در ۲۵ نفر (۲.۳ درصد) کل افراد مورد مطالعه وجود داشت. موارد مثبت با بالا رفتن سن، افزایش می یافت. به طوری که از ۱.۱۷ درصد در کودکان کمتر از ۱۰ سال به ۷.۲۷ درصد در جمعیت ۲۰-۲۵ ساله می رسید ($P=0.009$). در مقایسه بین جمعیت شهری و روستایی، سن مواجهه با عفونت، در روستا پایین تر از شهر (عدم آلودگی تا سن ۱۰ سالگی در شهر، ۲.۵۶ درصد موارد آلودگی در جمعیت اقامت در روستا، سواد کمتر، تعداد بیشتر افراد خانوار و دفع غیر بهداشتی زباله بوده است. $P=0.009$) بوده است. عوامل خطر مربوط به کسب عفونت شامل سن، نوع جامعه، کم سواد و دفع غیر بهداشتی زباله به عنوان عوامل خطر ساز کسب عفونت شناخته شدند.

کلمات کلیدی:

Hepatitis E virus, seroprevalence, sari, children, ویروس هپاتیت، هپاتیت E، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1792161>

